dus Eestisse. Siin oli M. aa. 1920—26 tegev Tallinna tehnikumis laevaehituse osakonna dotsendina, juhtis mitme suurema purje- ja mootorlaeva ehitamist ja esines konsultandina ning eksperdina laevandusse puutuvais küsimusis, võttes selle kõrval osa Eesti sise-veeteede ja -laevasõidu korraldamistöist, meriseaduste väljatöötamisest, kaubandustööstuskoja organiseerimisest j. m. M. oli a 1921 Eesti Laevaomanikkude ühingu asutajaid ja teotseb seninigi (1927) ühingu sekretärina. 1923. a. alates on M. ühtlasi a./s. »Näituse« asjaajajaks juhatusliikmeks. Oma erialalt on M. avaldanud 3 brošüüri ja artikleid Vene eriajakirjades kui ka Eesti ajakirjanduses. Politilisel alal on M. tegev olnud II Riigikogu liikmena, kuuludes põllumeestekogude rühma. Aa. 1924–26 oli M. Tallinna linnavolikogu liige kodanikkude liidu nimekirja järgi. *J. M.*

MASING, Carl Gottfried Gustav, pärit tuntud Masing'ite suguvõsast, sünd. 22. I 1789 Sangastes köster Karl M.-i vanema pojana, õppis 1808–12 Tartu ülikoolis, sai 1813 Räpina kirikuõpetajaks, kuid vahetas oma koha Vastseliina kirikuõp. J. Heller'iga (vt.) ning oli surmani Vastseliina kirikuõpetaja. Vaimuliku kirjamehena andis M. ühes Heller'iga välja 1835. a. lõuna-eesti-murdelise jumalateenistuse käsiraamatu ja 1842 uue lauluraamatu; avaldas kalendrilisades ka ilmlikke laule. M. võttis osa ka Õp. E. S.-i tegevusest. Ta suri 17. XII 1859 Vastseliinas.

Napiersky, Pred.-Lex. II; Ulmann, Mitt. XVI, 226—56; M. Lipp, Masingite suguvõsa (1907), lk. 83—84, 87—93. *A. K.*

MASING, Gotthilf Leonhard, keeleteadlane, pärit tuntud Masing'ite suguvõsast, sünd. 21. XI 1845 Saaremaal Mustjala kirikuõp. Karl Joh. M.-i (vt.) pojana, õppis 1863—69 Tartu ülikooli usuteaduskonnas, mille lõpetamise järel oli koduõpet. Peterburis, siirdus a. 1871 Saksamaale, kus ta 4 a. uuris slaavi keeli Göttingeni ja Leipzigi ülikoolis. A. 1876 Leipzigis *dr. phil.* astme omandanud, sai M. keeleteaduses tunnustatud koha uurimusega »Die Hauptformen des serbisch-chorwatischen Accents . . .« (St. Petersburg, 1876). 1870. aa. oli M. õpetaja Peterburis ja Viljandis, sai 1880 Tartu ülikooli vene keele ja kirjanduse dotsendiks, omandas 1886 võrdleva keeleteaduse magistri astme ja nimetati a. 1902 slaavi keelte professoriks, mis kohal M. püsis Tartu eesti ülikooliski kuni 1925. a. lõpuni, mil ta vanaduse pärast ametist loobus.

Левицкій, II, 503—05; M. Lipp, Masingite suguvõsa (1907), lk. 140–42. *A. K.*

MASING, Jaan, arst ja seltskonnategelane, sünd. 19. I 1875 Pärnumaal Vana-Kariste v. taluomaniku pojana, õppis 1896—1901 Moskva ülikoolis arstiteadust, oli selle järel tegev eraarstina Abjas ja Ruhjas 1902—05, kutsuti 1905. a. Tallinna linna tervishoiu-arstiks; sellena avaldas M. energilist korraldusvõimet, eriti suuremate taudide, nagu 1910.—11. a. kõhutõve puhul, mille üle kirjutas ajakirjas »St. Petersburger Mediz Wochenschrift« (1912). Ilmasõja alul mobiliseeriti M. sõjaväeteenistusse ning töötas sõjaväe-arstina 1914–16. Sõjateenistusest tervislikel põhjusil vabanenud, oli M. Tallinna linna nakkushaiguste haigemaja ülemarst 1916–20, töötas selle järel Tallinnas tuntud eraarstina, eriti naistehaiguste alal, ja valiti 1926. a. töö- ja hoolekande-ministriks J. Teemandi kabinetis. Tallinna tervishoiu-arstina käis M. mitmel korral Lääne-Euroopas tervishoiu oludega tutvumas ning oma teadmisi täiendamas. — Kutsetöö kõrval on M. elavalt osa võtnud seltskondlikust tööst. 1910. a. valiti M. Tallinna Eesti Põllumeeste Seltsi esimeheks, milleks on jäänud tänini (1927) ja 1913. a. — seltsi auliikmeks. M.-i tegevuse ajal on T. E. P. Selts tunduvalt edenenud, liikmete arvu kui ka tegevuse suhtes, eriti on seltsi toimepandud näitused arenenud korralduse ning osavõtu poolest. Selle kõrval oli M. tegev majaomanikkude organiseerimise alal, olles mitmed aa. Tallinna Majaomanikkude Seltsi esimees kuni 1921. a.-ni ning võttis osa üleriikliku Majaomanikkude Seltside Liidu asutamise ja organiseerimise tööst, millise tegevuse eest ta valiti 1922. a. Tallinna Majaomanikkude Seltsi auliikmeks. 1922–23 oli M. Tiisikuse Vastu Võitlemise Seltsi esimees, 1923. a. peale Tallinna Jaani koguduse nõukogu esimees ja 1923–25 Eesti ev. lut. usu Konsistooriumi assessor. M. on kirjutanud tervishoiulistest küsimustest rea artikleid ajalehtedes. Iseseisvate raamatutena on tema sulest ilmunud »Koduarst ja kodu-apteek« (3 trükis, I tr. 1914) ja »Naistehaigused« (I tr. Tallinnas, 1914, III tr. 1921).

Isiklikult j. m. saadud andmed. *T.*

MASING, Karl Johannes, vaimulik kirjanik, sünd. 9. X 1811 Rakveres mõisakirjutaja pojana, õppis 1832—34 Tartu ülikoolis usuteadust, 1835–60 kirikuõpetaja Mustjalas, Saaremaal, ja 1860–78 samas ametis Mihkli koguduses Peterburis, mis ametis suri 22. II 1878. — M. oli agaraks haridustegelaseks oma kogudustes ja esines silmapaistvalt ka vaimuliku kirjanduse alal. Tema sulest on ilmunud kristliku sisuga rahvalikke jutustusi — »Laewa pois Pop« (Tartus, 1836), »Monned kennad Luggud« (Tartus, 1839),

Eesti biograafiline leksikon, 1926-1929, lk. 305